

Ferenczfi János

Elmondani a semmit

*El tudod-e mondani
A semmit?
A választ,
Túl a mindenen.
A valódit.
Hány néma óra kell,
Hogy megtanítsd magad
A szó nélküli gondolatra?
Csak a csend
Közelíti meg,
Mint Ikarosz.
Ezerszer lezuhansz,
De egyszer sikerül
Elmondanod.*

Hogy én

Parafrász Lajtos Nóra retus című versére

*kábaságig kialvatlanul vágyom
a pihenést akár ha a halál
ha megállna végre*

*a nyugtalanság mocsári
virágzása a kényszer-élő
létezésének hamisságában*

*a hurkolt kötél alatt elszívott
egyetlen cigaretta a füst
megrekedt mozdulatlansága*

*sohasem vágytam a nikotinra
ki mondta hogy a halál előtt
kell még egy kávé-cigaretta*

*zuhanásom iránytalan a tér
és a lét koordinátlansága
némaság*

*a gyermekkor elszakadt
szétgurultak az álmok
üveggyöngyeink*

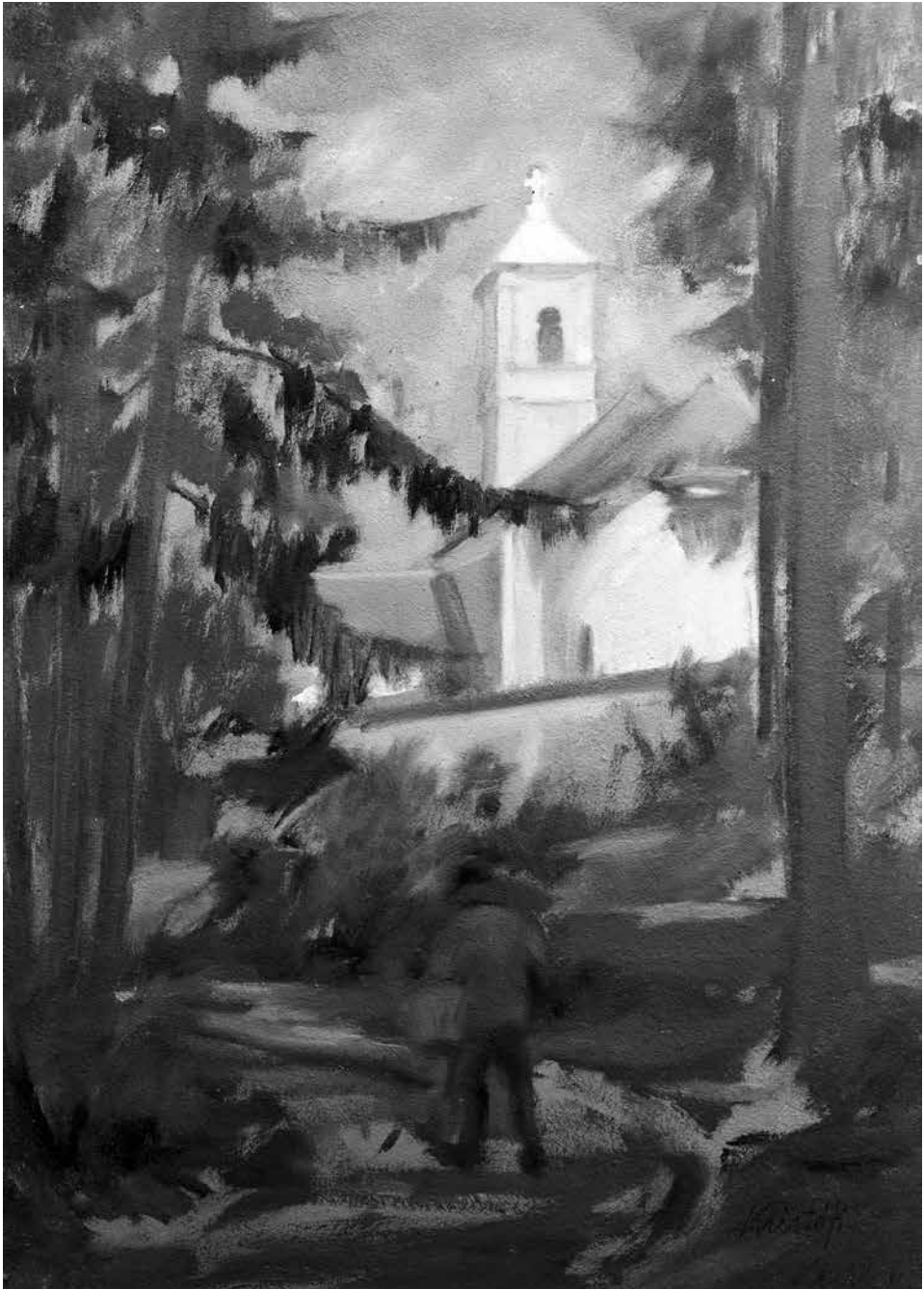
*buborékjai elpattantak
önmagam feltárom
végtelen sebbé*

*szébbé teszi a világot
lelkes gyűlölőim körében
a végzet ha engem ér*

*voltam-e vagyok-e
és jelent-e valamit
az hogy én*

Húsvét a provinciában

*szabadságnak nevezett rabságban élünk
szavainkat ellopta a mohó keserű önzés
ellenőrzött zsarnokocskák a portásfülkékben
jól konstruált embertelenség
egyedül vagyunk tömegben
egyedül családban barátok között
rágós hússal morgó éhes kanibálok földjén
szabadságnak nevezett út vezet a veszthelyre
köpenyeinkre sorsot vetettek
et resurrexit tertia die
ma halva járunk
elvégeztetett*

Kolostor, Gyergyószárhegy (1981), olaj, karton, 50 × 70 cm